ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Όσο πλησιάζουν οι εκλογές του Μαΐου, που κατά πάσα πιθανότητα θα σημάνουν και το τέλος της μνημονιακής συμμορίας Σαμαρά-Βενιζέλου, τόσο η επιχείρηση εξαπάτησης των εργαζομένων, των φτωχών λαϊκών στρωμάτων και της νεολαίας, ιδιαίτερα από τον Σαμαρά, την ακροδεξιά ομάδα του και τα ΜΜΕξαπάτησης θα μεγαλώνει.

Έτσι, στις 29/1 ο Σαμαράς ανακοίνωσε το κυβερνητικό πρόγραμμα «καταπολέμησης» της ανεργίας, που σ' αυτή τη φάση θα αφορά τη δημιουργία 440.000 θέσεων εργασίας (οι περισσότερες είναι θέσεις ευκαιρίας!) με κύριο προσανατολισμό, όπως δήλωσε, τους άνεργους νέους!

Βέβαια, αυτό είναι ακόμη ένα παραμύθι, παρόμοιο μ' αυτά που λέει από τότε που εμφανίστηκε στην πολιτική ζωή. Γιατί σ' ένα οικονομικό περιβάλλον όπου οι τράπεζες δεν χορηγούν δάνεια, χιλιάδες επιχειρήσεις μικρές και μεγάλες συνθλίβονται από την κρίση και οδηγούνται μαζικά σε «λουκέτο» και απολύσεις, την ίδια στιγμή που ετοιμάζεται η απελευθέρωση των απολύσεων και έχει ανακοινωθεί η απόλυση/διαθεσιμότητα 25.000 εργαζομένων στο δημόσιο, ο Σαμαράς προκαλεί τη νοημοσύνη όλων μας με εκατοντάδες χιλιάδες θέσεις ευκαιρίας.

Πέρα όμως από αυτό, αυτές οι θέσεις «εργασίας» του Σαμαρά είναι τα γνωστά 5μηνα «προγράμματα», όπου οι εργαζόμενοι πληρώνονται με καθυστέρηση μηνών, με εξευτελιστικά ποσά της τάξης των 400 ευρώ, που δεν αρκούν ούτε για τα ατομικά βασικά είδη πρώτης ανάγκης. Ο ακροδεξιός Σαμαράς – εκμεταλλευόμενος την τεράστια ανεργία, ιδιαίτερα στους νέους – με αυτά τα «προγράμματα» δεν φροντίζει για τους νέους αλλά για τους φίλους του καπιταλιστές και κερδοσκόπους, παρέχοντάς τους πάμφθηνη, ειδικευμένη και ανειδίκευτη εργασία.

Ακόμη, χρησιμοποιεί αυτούς τους εργαζόμενους, που είναι αναλώσιμοι, ανασφαλείς και ασυνδικάλιστοι, ως μοχλό πίεσης προς τους υπόλοιπους (παλαιούς) εργαζόμενους, τους οποίους οι πρώτοι συνήθως αντικαθιστούν, ώστε να ακυρώσει τις συλλογικές συμβάσεις και τις κατακτήσεις και να διαιρέσει τους εργαζόμενους (παλιοί-νέοι, χαμηλόμισθοι-«υψηλόμισθοι», συνδικαλισμένοι-ασυνδικάλιστοι, με συμβάσεις-με προγράμματα, σταθερές

εργασιακές σχέσεις-ελαστικές και μερικής απασχόλησης κ.λπ.).

Η κατάσταση είναι τραγική

Στις 30/1 ο Σαμαράς στην κοινοβουλευτική ομάδα της ΝΔ, σε μια προσπάθεια να «ενθαρρύνει» τους βουλευτές του, μίλησε πάλι για «success story», επανέλαβε τα παραμύθια για ανάπτυξη και πρωτογενές πλεόνασμα, που το ανέβασε στο 1 δις ευρώ και κάτι και το 70% του οποίου, όπως επανέλαβε, θα πάει σε υγεία, παιδεία και ευπαθείς ομάδες της κοινωνίας! Είναι προφανές ότι ο Σαμαράς τα λέει όλα αυτά ενόψει εκλογών, μήπως κάπως το αποτέλεσμα είναι «καλό», ώστε να παραμείνει στην εξουσία όσο καιρό περισσότερο μπορέσει. Δεν ζει σε άλλο κόσμο, το γνωρίζει και ο ίδιος, του το λένε ακόμη και οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές που τον στηρίζουν, ότι η κατάσταση, οικονομική και κοινωνική, είναι κυριολεκτικά τραγική. Σε γενικές γραμμές, έχει ως εξής, πράγμα που καθιστά πολύ πιο πιθανή την τυπική χρεοκοπία παρά την ανάπτυξη:

– Το 2014, για έβδομο χρόνο (!), θα συνεχιστεί η ύφεση (σύμφωνα με το ΙΝΕ/ΓΣΕΕ). Έτσι, μετά από έξι συνεχόμενα χρόνια ύφεσης (2008-2013), η σωρευτική μείωση του ΑΕΠ προσεγγίζει το 25% και προβλέπεται να υπερβεί το 26% στα τέλη του 2014.

– Οι ιδιωτικές επενδύσεις, όπως και οι δημόσιες, συνεχίζουν να μειώνονται, με αποτέλεσμα να συνεχίζεται η πτώση της παραγωγής.

– Η βιομηχανική παραγωγή τον περασμένο Νοέμβριο είχε πτώση κατά 6,1% (την 5ετία 2008 – 2012 η μείωση της βιομηχανικής παραγωγής ήταν 28,7%, υψηλότερη και από την πτώση του ΑΕΠ στην ίδια περίοδο, που ήταν 20,1%), όπως και οι εξαγωγές και η οικοδομική δραστηριότητα (στο πρώτο 10μηνο του 2013 η πτώση ήταν 31,4%).

– Η ζήτηση προϊόντων γενικά όπως και καταναλωτικών προϊόντων μειώνεται και δεν εμφανίζεται στον ορίζοντα αντιστροφή της τάσης.

– Η ανεργία τον Οκτώβριο σύμφωνα με την ΕΛΣΤΑΤ έφτασε το 27,8% και μόλις το 9,5% των ανέργων παίρνει επίδομα ανεργίας (330 ευρώ). Η ανεργία στους νέους έως 25 ετών βρίσκεται στο 60,6%. Το ΙΝΕ/ΓΣΕΕ προβλέπει αναρρίχηση της ανεργίας στο 34% έως το 2016!

– Το δημόσιο χρέος έφτασε στο 175,5% του ΑΕΠ, δηλαδή περίπου 320 δις ευρώ. Ωστόσο, αυτό είναι μόνο το χρέος της κεντρικής διοίκησης, που μαζί με το χρέος οργανισμών (το λεγόμενο «κρυφό χρέος») φτάνει τα 470 δις. Το χρέος των τραπεζών είναι περίπου 250 δις.

Αν υπολογιστεί το χρέος των επιχειρήσεων, των ιδιωτών προς τράπεζες, δημόσιο, το αναλογιστικό χρέος των ασφαλιστικών ταμείων κ.λπ., φθάνουμε σε αστρονομικά ποσά που ξεπερνούν κατά πολύ το 1 τρις ευρώ!

– Σύμφωνα με το Γραφείο Προϋπολογισμού της Βουλής (που είναι πάντοτε συντηρητικό και τα τελευταία χρόνια νεοφιλελεύθερο): Ο φόρος εισοδήματος στην τετραετία του μνημονίου (2010-2013) για τους μισθωτούς και τους συνταξιούχους αυξήθηκε, έως και 700% (!), ενώ για τους ελεύθερους επαγγελματίες κατά 900%! Ο φόρος ακίνητης περιουσίας (σπίτια, οικόπεδα, χωράφια κ.λπ.) αυξήθηκε κατά 700%! Ο ΦΠΑ αυξήθηκε τέσσερις φορές από το 2010, ενώ ο φόρος στο πετρέλαιο θέρμανσης αυξήθηκε κατά 450%!

– Το 1/3 των Ελλήνων είναι ανασφάλιστοι.

– Σύμφωνα με μια έρευνα του ΙΜΕ/ΓΣΕΒΕΕ (μικρομεσαίοι), η υποβάθμιση του βιοτικού επιπέδου καταγράφεται ως εξής: Το 63,7% του πληθυσμού έχει κάνει περικοπές στα είδη διατροφής, το 75% περιόρισε τις δαπάνες θέρμανσης και μεταφορών, 9 στους 10 έχουν μειώσει τις δαπάνες ρουχισμού και διασκέδασης (ταβέρνες, μπαρ, σινεμά κ.α.), 1 στα 3 νοικοκυριά καθυστερεί τις οφειλές του προς το Δημόσιο, τα ασφαλιστικά ταμεία, τις ΔΕΚΟ και τις τράπεζες, καθώς είτε δεν μπορεί να αποπληρώσει αυτούς τους λογαριασμούς (41,7%), είτε με τα χρήματα αυτά καλύπτει άλλες πιο ζωτικές ανάγκες για την επιβίωσή του (34,8%).

Αυτή την τρομερή οικονομική, κοινωνική και ανθρωπιστική καταστροφή, που δείχνουν τα λίγα στοιχεία που παραθέσαμε παραπάνω, ο Σαμαράς την ονομάζει «success story», πρωτογενές πλεόνασμα, ανάπτυξη κ.λπ.

Αν μάλιστα λάβουμε υπόψη, όπως άλλωστε απαιτείται, την κατάσταση που επικρατεί στην ΕΕ και παγκόσμια (στα πρόθυρα μιας νέας τεράστιας κρίσης), τότε το μέλλον του ελληνικού καπιταλισμού γίνεται ακόμη πιο δυσοίωνο και ο Σαμαράς αποδεικνύεται ένας άθλιος σπεκουλαδόρος της δυστυχίας του ελληνικού λαού.

Η πολιτική κρίση σε παροξυσμό

Όσο πλησιάζουμε στις εκλογές και θα φανεί η πολύ μεγάλη συρρίκνωση των δύο αστικών κομμάτων, ενδεχόμενα και η ολοκληρωτική εξαφάνιση του ΠΑΣΟΚ, τόσο η πολιτική κρίση οξύνεται, οι σπασμοί της πολιτικής σκηνής και του πολιτικού προσωπικού μεγαλώνουν και η παράλυση εξαπλώνεται στα πάντα (οικονομία, πολιτική, κοινωνία κ.λπ.). Στην

πραγματικότητα αυτές οι εξελίξεις σηματοδοτούν:

α) Η συρρίκνωση ή και εξαφάνιση των δυο αστικών κομμάτων θα πρόκειται για τους επιθανάτιους σπασμούς (και πολιτικά) του καθεστώτος της Μεταπολίτευσης, πράγμα που θα σημαίνει μια τεράστια πολιτική αλλαγή. Ίσως αυτό θα αφορά την κλίμακα όχι μόνο της Μεταπολίτευσης, αλλά συνολικά της πολιτικής ιστορίας της χώρας, ιδιαίτερα μετά τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο, μια που αυτά τα δύο αστικά κόμματα (ΝΔ και ΠΑΣΟΚ) είχαν την εξουσία κατά περιόδους με διάφορες ονομασίες.

β) Η τεράστια κρίση αντιπροσώπευσης των μαζών, τουλάχιστον ως προς τα δύο αστικά κόμματα, πράγμα που μεγαλώνει την πολιτική κρίση, διαιρεί και θρυμματίζει διαρκώς το πολιτικό προσωπικό της αστικής τάξης.

γ) Η κοινωνική κρίση δεν αφορά μόνο τις εργατικές και λαϊκές μάζες αλλά και την αστική τάξη, τα κέντρα ελέγχου της εξουσίας της, τα κόμματά της, το κράτος της, τους μηχανισμούς της κ.λπ. Το συχνό ξέσπασμα σκανδάλων δεν δείχνει μόνο πόσο διεφθαρμένο είναι το καπιταλιστικό και αστικό καθεστώς, ιδιαίτερα σε περιόδους κρίσης, σήψης και παρακμής, αλλά και κάτι άλλο πολύ σημαντικό: ότι η αστική τάξη και γενικότερα το καθεστώς δεν έχουν ένα ενιαίο κέντρο ελέγχου ώστε να μπορεί να ελέγχει την κατάσταση, να επιβάλλει μια γενική «κοινή» γραμμή για να μην βγαίνουν στη «φόρα» πράγματα (σκάνδαλα, λοβιτούρες, δωροδοκίες, μίζες, φωτογραφικοί νόμοι και διατάξεις) που δυσφημούν το καθεστώς, που ξυπνούν τις μάζες, που δείχνουν πόσο ψέματα είναι ότι «μαζί τα φάγαμε», «φταίμε όλοι», «φταίνε οι δημόσιοι υπάλληλοι» κ.λπ.

Το καθεστώς των μνημονίων που επέβαλαν στον ελληνικό λαό τα αστικά κόμματα, η ΕΕ και το ΔΝΤ βρίσκεται σε κρίση. Οι εργαζόμενοι, τα φτωχά λαϊκά στρώματα και η νεολαία όλοι μαζί πρέπει να τους ξεφορτωθούμε όσο πιο γρήγορα γίνεται για να μπορέσουμε να ανορθώσουμε την οικονομία πριν είναι πολύ αργά. Γιατί κάθε μέρα που μένει στην εξουσία η συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου η αναστροφή την οικονομικής, πολιτικής και κοινωνικής κατάστασης γίνεται όλο και δυσκολότερη.

Από την **Εργατική Πάλη** του Φεβρουαρίου που κυκλοφορεί

http://www.okde.gr/archives/2412